

saa store Forhaabninger hos det Personale, der er ansat ved Telegrafvæsenet — og navnlig bleve disse Forhaabninger jo stærkt vakte i Fjor — at jeg synes, det vilde være urigtigt, om de nu atter bleve skuffede. Jeg er af den Overbevisning, at de nuværende Lønninger ere for smaa, og jeg glæder mig derfor ved, at der nu er Udsigt til, at denne Sag snart kan naa sin Afslutning. Ogsaa jeg anbefaler derfor Sagens hurtige Fremme uden Udvalg.

M. Madsen: Ogsaa jeg glæder mig over de Udtalelser, der faldt fra Flertallets ærede Ordfører, men jeg er ganske vist nærmest enig i de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (S. Olsen). Det gør ogsaa mig ondt, at man nu, da Sagen nærmer sig sin Afslutning, ikke har ment at kunne stille Telegrafbudene lige med Postbudene, men den højtærede Minister har formodentlig ikke ment, at det var gør ligt, og har derfor frafaldet det. Jeg kan fremdeles ikke se, at der er nogen Grund til at stille de to Kategorier uensartet, jeg synes tværtimod, at der er al god Grund til at stille dem ens. Endelig er der endnu et Punkt, hvor jeg for mit Vedkommende ikke synes, at Forslaget rækker saa vidt, som det burde, nemlig med Hensyn til Bestyrernes Lønninger. De ere paa mange Punkter smaa, og selv om de nu blive væsentlig forbedrede, ere de dog endnu urimelig smaa, i alt Fald i Forhold til de med dem ligestillede i de andre Statsgrene. Det er de to Mangler, som jeg synes klæbe stærkt ved Lovforslaget, men jeg erkender naturligvis ligesom de tre foregaaende Talere, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, og især da Flertallets Ordfører nu foreslaar, at Loven skal gaa videre uden Udvalg, maa man resignere og være glad ved, at der endelig opnaas et betydeligt Fremskridt ogsaa for disse Funktionærer, skønt jeg altsaa finder, at der er et Par Pletter, der burde og kunde være samlet et Flertal imod. Men ved en yderligere Forhaling løber man jo ogsaa den Risiko, at det ikke lykkes, og jeg skal derfor ogsaa her resignere og anbefale varmt, at man tager Loven, som den er.

Høgsbro: Heller ikke jeg agter at lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagets Fremme eller at foreslaa nogen Forandring deri, skønt det, som særlig interesserer mig, nemlig de kvindelige Telegrafister, uægtelig endnu efter dette For-

slag have langt tilbage, inden de naa den Ligestilling med de mandlige Telegrafister, som de have Krav paa. Men heller ikke jeg tror det muligt under de foreliggende Forhold at opnaa den i saa Henseende fornødne Forandring og skal derfor for saa vidt resignere. Det, der har givet mig Anledning til at bede om Ordet, er, at jeg ønsker at henstille et Punkt til den højtærede Minister vedrørende Lovens Gennemførelse, nemlig den Bestemmelse deri, som det lykkedes os at faa sat ind i Fjor, idet den ikke fandtes i det Forslag, der i Fjor forelagdes os. Det er Bestemmelsen i § 3, næstsidste Stykke: „Kvinder have lige Adgang med Mænd til at oplæres og ansættes i Statens Tjeneste ved Telegrafvæsenet“. Naar nu Lovforslaget gaar uforandret gennem Tinget, vil dette jo blive Lov, og jeg vil da henstille til den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Bestemmelsen ogsaa loyalt overholdes i Praksis. Den findes jo ogsaa i den gældende Lov, men efter hvad der er mig meddelt, kan jeg ikke erkende, at den er bleven loyalt overholdt hidtil. Naar det nemlig hedder, at Kvinderne have lige Adgang med Mænd til at oplæres i Statens Tjeneste under Telegrafvæsenet, saa skulde man tro, at de ogsaa havde Adgang til alle de Uddannelsesanstalter eller Kursus, som Staten har oprettet for Telegrafister, saaledes at de i lige Grad stod aabne for de kvindelige og de mandlige. Men det har ikke været Tilfældet hidtil. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil bidrage sit til — det ligger jo ganske i hans Haand — at Kvinderne i Fremtiden maa faa en saadan Adgang, da det jo er Betingelsen for, at de kunne faa tilstrækkelig Glæde af den følgende Bestemmelse om Retten til at ansættes i Statens Tjeneste i samme Omfang som de mandlige. Der er nemlig visse Stillinger, hvortil de kun kunne faa Adgang, naar de have gennemgaaet disse Kursus. — Der er en anden Ting vedrørende Ligestillingen, hvor det forekommer mig, at denne heller ikke er loyalt gennemført; det er med Hensyn til Natte-tjenesten. Den er i og for sig ikke nogen Behagelighed; vi ville jo alle helst sove paa den Tid af Døgnet, det ville de kvindelige Telegrafister sikkert ogsaa, men naar dette Arbejde betales særligt godt med Ekstraløn, og naar man har Trang til al den Løn, man kan faa, ville De forstaa, at disse Nattevagter ere meget eftertragtede, saavel af Mændene som af Kvinderne. Men Kvinderne kunne ikke faa